

Сърби-тъ распорѣдихъ свои-тъ скупчинары спорѣдъ нахи-тъ си (17 окружія). Новый-тъ паша, отъ Рускѣхъ странахъ конзультъ, тѣй сѣщо и пълномощникъ-тъ рускій, и Митрополитъ-тъ при-сѣдствовахъ тукъ, и като запытахъ, кого искате за князь, 17^{тихъ} нахи отговорихъ еднодушно Кара Георгиевича. После пытахъ пакъ многы по наособъ; обаче тѣй дадохъ пакъ сѣщый-тъ отговоръ. И тѣй стана Кара Георгиевичъ князь отъ Сърбіи, като употребихъ ти права-та, чрезъ кои-то можахъ да си отбирать князь. Пълномощникъ-тъ Портинъ и Рускій-тъ защититель трѣбаше сега да признахъ тойзи изборъ; Вучичъ и Петрониевичъ ся принудихъ спорѣдъ искание-то на Русію, да ся уклонхъ отъ Сърбіи на вѣнь; и така тѣи после неможихъ да ся наслаждать съ плодове-тъ отъ рѣжж-тъ на дѣлание-то си.

Порта-та потвърди сега изново Кара-Георгиевича; обаче той получи това достоинство само за свои-тъ личность; зацо-то Султанъ-тъ бѣше потвърдилъ чрезъ свой-тъ султанскій хатишерифъ (на 7 ребіу-еваль 1246. или на Августъ 1830. год.) наследство-то въ Обреновичевъ-тъ фамилиѣ.

Тоя царскій берутъ дума така: „Давамъ му (Милошу) това сѣрбско княжевско достоинство на тоя конецъ за цѣлый неговый животъ, да следъ неговъ-тъ смѣръть премине това достоинство на неговый-тъ най-старый сынъ, а отъ тогова и на неговый собственный сынъ, и на тоя конецъ убо да бѣде въ неговъ-тъ фамилиѣ наследствено.“

И порта-та сега можаше спорѣдъ това, достоинство-то на князь Александра пакъ да